

Buôn ma thuốt 10/4/96

Kính gửi: Cô Khước Thị Minh Thở

Lời đầu câu chúc Cô và toàn gia quyến được an mạnh trong Chúa.

Cháu là Lương Trọng Trổ em ruột của cậu biết
Kịch quân tướng trong những thuộc toán HADLEY
anh Lê Ngung làm toán Trưởng toán gồm 11
anh, ngày Xuất phát Công tác 25/1/67 và bị
bắt 27/1/67 tại Tỉnh Hà Tĩnh, bắc Việt nam.

bị giam tại trại giam Thanh Trì, Hà Nội từ 1967
đến 1969 và chuyển về trại phong Quang thuộc
Huyện Bảo Chang Tỉnh Lào Cai 1969 - 1970
và bị hành chết tại trại này ngày 2-8-1970
anh nguyên thế Khoa cũng toán, đã đưa cháu
xa bộ nội vụ Việt nam xin giấy chứng tử và bốc
hải cốt an táng cháu về hôm tháng 8-95.

Kính thưa Cô, Suốt 29 năm biệt tăm, hằng
đêm cháu và gia đình mong mỏi để có ngày
anh cháu trở về, nhưng rồi chỉ nhận được
năm xương tan đầu hieu giữa núi rừng trùng
điệp giáp biên giới Trung quốc.

Trong cuộc chiến đã không ít những gia đình
mất mát quá nhiều cho lý tưởng tự do.

gia đình cháu di cư 1954. Anh cháu vào
Trường Biệt kích ở Long Thành Sài Gòn rồi
đi biệt biệt, anh thứ hai tháng 10-67 bị
chết thương, mẹ cháu quá đau buồn rồi phát
bệnh điên Suốt 3 năm liền hằng đêm cứ
kêu tên 2 anh cháu hoài, may nhờ bác tiên
đầu trưởng tốt bụng đã đưa mẹ cháu vào bệnh
Viện quân y Tăng cường BMT. chữa trị mới
khỏi, rồi anh thứ 3 lại nhập ngũ 1969.

đến năm 1973 ngày ngày Ký Hiệp định (Bát) lại bị thương nặng tại Phan An tỉnh phảy Ku. rồi được giải ngũ, hiện nay mảnh đạn còn trong đầu, bị tâm thần năm nay 46 tuổi chẳng vợ con, chỉ cháu gái nuôi. Rồi cuộc chiến vẫn còn kéo dài, anh chú tử đang học Trường đại học Khoa học Sài Gòn, lại Tổng động Viên vào trường Sĩ quan Thủ Đức gia đình chỉ con lại cháu sống với cha, mẹ gia đình ngày miếu nam thất chú, gia đình chỉ cháu lao động cày, cõm không đủ ăn, chỉ cháu và khoai thay cõm bố mẹ thì gia yếu không làm gì được vì lý lịch bố Linh pháp, con thì tham gia Linh Mỹ và VNCH, bản thân cháu tử nhỏ học trường thiếu sinh quân, cử có Công trường thủy hồ Nông trường tập thể, thảo chống biên giới, thì đến đại có mặt cháu, cử như thế 5 năm liền cử con nhà Vac tu và hàng huyền, làm cho bố, mẹ càng cũng khổ thêm, rồi mẹ cháu mất năm 1980.

Bao cày cấy không sao kể hết cô A. Bản thân cháu đã xác định suốt đời chỉ vac cuộc đời và còn cái cũng vậy vì lý lịch đó, ảnh hưởng ba đời cô A. ~~Qua cháu có làm hồ sơ gửi cho ngoại Toudi Son và nhận được lá thư của ngoại và danh sách những gia đình BK ở BMT. Hôm 1-8-96 cháu lại nhận được lá thư riêng gửi cho cháu và nói hồ sơ của cháu ngoại Toudi Son đã chuyển sang Hội CTNCT do có làm chú lịch hội~~

Cháu cũng mạo muội viết lá thư này nhờ
Cô quan tâm đến gia cháu với.

Tất tưởng cháu không yên tâm ở đất Việt
năm nay bố cháu đã 84 tuổi bị liệt
1/2 người. Con cháu thì đã 40 tuổi, cũng
gần cuối đời rồi chẳng còn mở ước gì!
những nghĩ đến 5 cháu trai. Con anh học
muốn cho các cháu được tiến thân, và
thanh đạt để có ngày trở về phục hận
cô A. Cháu luôn luôn nghĩ mình là người
Việt nam dù đi bất cứ đâu.

Cô thơ kính mến, xem thơ ngài Toudigon
đã trao đổi cho các em BK và thân
nhau làm lòng cháu rất khâm phục. Mong
có ngày cháu và gia đình được gặp cô
để cháu thân ghi ơn.

Cô A! Biết bao các gia đình em BK con
năm ở nghĩa trang các nhà tù ở miền
Bắc, bị tử hình, bị bệnh chết, đi làm lao
động bị cây đè, già đình vỡ, con các
em BK thì nghèo lắm lắm sao mà đưa
về quê hương được, công việc nghĩa tử
nay mong cô trao đổi. Con hi vọng gia
đình cháu các anh cũng toàn ở bên Mỹ
để gửi về giúp đỡ 500 đô để đưa hai
cột anh cháu về quê hương và xây mộ long
đồi. Xin cháu thân cảm ơn các anh nghĩ
tới đồng đội và gia đình.

Cô thơ ạ mong cô giúp gia đình cháu
được đình cử tại Hoa Kỳ theo điều 80
không ngại việc đi, cho bố cháu

hưởng sự tự do lúc tuổi già và cháu
cũng vô lo được ăn học nơi đất Mỹ.
Nhưng sẽ có ngày cháu đạt, để phục
vụ đất nước.

Kính chúc gia đình Cố luôn khỏe mạnh
An Khang, thịnh vượng Cầu xin Chúa và
mẹ Maria độ hồn Hồng Ân.

Cháu của Cố

~~19~~ ~~19~~ ~~19~~

Long Dong Tru.

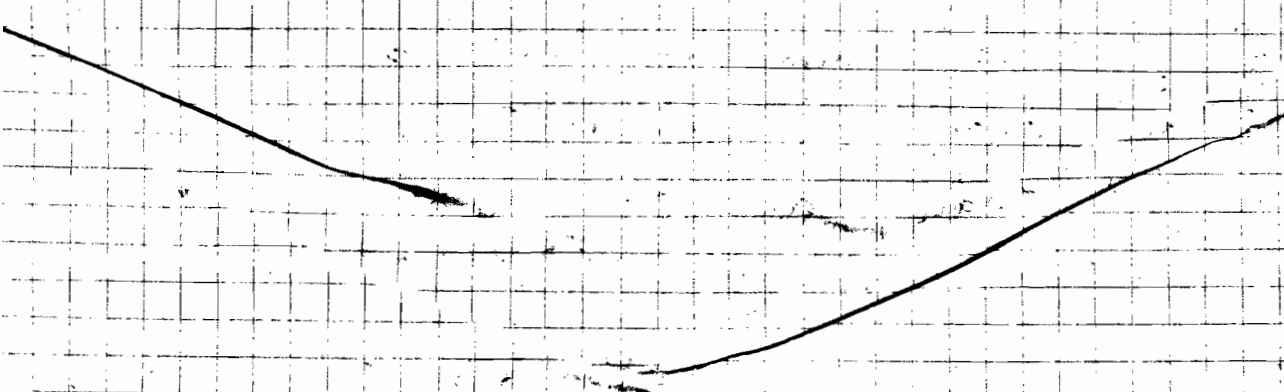
TB mong Cố Hối Ân.

Địa chỉ cháu:

Đội 2 Thôn 1 Xã Tân Chánh

~~Huyện Củ Giut TP Biên Hòa~~

Tỉnh Đồng Nai.

TIN CẦN BIẾT CHO NHỮNG GIA-DÌNH CỰU-BIỆT-KÍCH

Arlington, VA, 18-XII-1995 (QGTIX).- Trong một bức thư dài gửi cho Hội Gia-dình Cựu-tù-nhân Chính-trị VN (đề ngày 16-12), ông Sedgwick Tourlson, tác-giả cuốn *Secret Army, Secret War*, cuốn sách viết đầy đủ nhất về các cựu-biệt-kích của VNCH gửi ra Bắc, đã yêu-cầu hội giúp tìm kiếm một số thân-nhân của những cựu-biệt-kích đã qua đời để có thể giúp cho những thân-nhân này được đi định cư ở Mỹ (nếu họ muốn).

Theo ông Tourlson, trong một thời-gian khá lâu, chính-quyền Mỹ đã phủ-nhận trách-nhiệm của mình về những tương-hợp này. Chỉ nhân của Sở Di-trú Hoa-kỳ đặt tại Thái-lan đã "từ chối gần 100 cựu biệt kích trong số 159 cựu biệt kích" hãy còn sống ở VN, không chịu làm giấy tờ cho họ qua Hoa-kỳ, cũng như đã từ chối "ít nhất 12 chị góa phụ có hồ sơ ODP trong số 23 chị hoặc thân nhân" đã được ghi nhận trong chương-trình. Đây là một điều rất bất công mà ông Tourlson mong sửa lại được.

Một quá-trình liên-bí đấu-tranh

Trong một bức thư khác đề ngày 12-12, cũng gửi cho bà Khúc Minh Thơ của Hội Gia-dình CINCT VN, ông Tourlson cho biết chi-tiết hơn là suốt từ năm 1950, Sở Di-trú Hoa-kỳ ở Thái-lan đều đặn từ chối không nhận hồ-sơ các cựu-biệt-kích. Mãi đến đầu năm nay, sau khi có tới gần 100 hồ-sơ khiếu nại, Sở mới bắt đầu chú ý. Tháng 4-95, Đại-sứ David Lamberton điện cho Hoa-thịnh-dồn về việc này. Với sự ủng-hộ, tiếp-tay của nhiều nhân-vật và tướng-lãnh cũ (TNS John McCain, Đại-tướng Westmoreland, Trung-tướng John Morrison, Thiếu-tướng George Gaspard, v.v.), Sở Di-trú đã phải đảo ngược lại quyết-định của mình (tháng 7-95) và bắt đầu làm thủ-tục trả lại cho các cá-nhân bị từ chối nói trên.

Cuộc tranh đấu bền bỉ nói trên là công-sức của một số người Mỹ biết rõ về vấn-đề cựu-biệt-kích. Nhưng lúc đầu, việc tranh đấu rất khó khăn vì tin tức rất thiếu thốn, không đầy đủ. Những anh em cựu-biệt-kích đã sang được tới Mỹ trước năm 1993 bèn hợp-nhau lại làm thành một hệ-thống đường dây liên-lạc với nhau qua các tiểu-bang. Sau cùng, khi ông Tourlson tìm được ra trên 40 thùng hồ-sơ và văn-đề này trong Văn-khố Quốc gia thì tin tức của mọi người đã được tìm thấy khá đầy đủ và có bằng-chứng để tranh đấu một cách hữu hiệu, có hệ-thống. Mặt khác, Hội Gia-dình CINCT VN cũng âm-thầm làm việc, với sự hỗ-trợ tinh-thần của Nghị-hội và Liên-hội vùng HUD, để lập từng hồ-sơ một ngổ hầu đưa ra được những bằng-chứng thật cụ-thể. Trong nhiều buổi gặp gỡ trên Quốc-hội, với Bộ Ngoại-giao, với Toà Bạch-ốc (đặc-biệt là ông Eric Schwartz trong Hội-đồng An-ninh Quốc-gia) và với Sở Di-trú, đại-diện Hội đã đòi giải-quyết được hàng chục hồ-sơ mỗi lần.

Khó khăn còn tồn tại: không tin đến thân-nhân

Bắt đầu từ tháng 10 năm nay, các cựu-biệt-kích bị từ khước trước đây đã được phòng vấn trở lại. Trong một đợt đầu phỏng vấn 44 người chỉ có một trường hợp là bị loại. Ngay tương-hợp này hiện cũng đang được khiếu nại. Điều nguy-hiểm, theo ông Harrison, không còn là vấn-đề các cựu-biệt-kích liệu có được chấp-nhận hay không (điều này đã giải-quyết xong trên nguyên-tắc) mà là vấn-đề các con độc-thân dưới tuổi 21 cũng như con gái trên tuổi 21 nhưng vẫn ở nhà phụ-ngưỡng chưa mẹ hiện đang bị Sở Di-trú gạt ra.

Đây là một vấn-đề lương-tâm của nước Mỹ. Ông Harrison cho biết, vì tuy những cựu-biệt-kích là người của VNCH trước đây song họ đã được tuyển mộ đặc-biệt để làm một công-tác hoàn-toàn bí-mật do Mỹ trực-tiếp điều khiển. Khi những người cựu-biệt-kích này bị mất

tiếp hay bị bắt, phía Mỹ đã phủ-nhiệm hoàn-toàn trách-nhiệm của mình và coi như họ đã chết để khởi phát trả lương hậu cho gia-đình họ (và cũng để tránh không có cơ cho người tò mò tìm cách tìm hiểu thêm). (Cứ đây, vẫn theo ông Harrison, chính-phủ Mỹ cần dành lại công-bằng cho những người này và gia-đình họ kéo dài quá muộn. Trong số 463 cựu-biệt-kích còn hờ-sơ, 325 người sống sót đến năm 1973 (sau Hiệp-dịnh Đa-lê) nhưng một số đã chết dần chết mòn để chỉ còn 290 người vào cuối thập niên 80 sau khi đã ở tù từ 15 năm (ít nhất) đến 27 năm.

Tuy-nhiên, để cho họ cũng như gia-đình họ được hưởng sự đền bù của Hoa-kỳ bằng cách đưa họ sang Mỹ (nếu như họ muốn) thì bản tin này cần được phổ-biến rộng rãi để cho không ai trong số những người có thể được hưởng quy-chế này bị lọt sót. Ông Tourleac đã làm thống-kê và được biết là còn ít nhất 204 người thuộc diện giã-nhân của các cựu-biệt-kích có thể xin được sang Mỹ-nhưng đến nay, ông mới chỉ có được địa-chỉ của không đầy 1/2 số người ở trong đó. Vì vậy nên ông mới có lời nhờ Hội Gia-đình Cựu-tù-nhân Chính-trị VN và các hội đoàn khác trong cộng-đồng tiếp tay phổ-biến tới tận tin này, kể cả về Việt-nam, để cho hơn một nửa số người còn lại được tiếp tục bị thiệt thòi. Nhiệm vụ này là một việc làm vừa cụ thể vừa là nghĩa đồng-bào nên Nghị-hội Toàn-quốc Người Việt tại Hoa-kỳ cũng đã ~~tiếp-nhận và đồng-giay với Hội~~ nghị-hội toàn-quốc để kêu gọi tiếp tay vào việc làm ý nghĩa này.

Được biết, để chuẩn bị đón tiếp những đợt đầu các gia đình cựu-biệt-kích sang định cư ở trong vùng thủ-đô Hoa-thị-huân-dân, GIA ĐÌNH CTNCT VN đã hiệp lực với hội thiện-nghĩa USCC để lo mọi thủ-tục giấy tờ, nhà ở, chỗ ăn chỗ ở, khám sức khỏe, đưa trẻ con cũng như người lớn đi học, đi kiếm việc, v.v. Như vậy, ta có thể trông chờ là vào khoảng Tết năm nay hay đầu năm Bính-tý là cũng sẽ có thêm một số gia đình cựu-biệt-kích sang gia nhập cộng-đồng Việt-nam ở địa-phương này và một số địa-phương khác trên toàn-quốc.